

[Poul Møller.]

omgås ikke med tanker om at gribe ind på det ene eller det andet område. Vi tager herfra med indtrykket af en statsminister, der er særdeles tilfreds med sig selv og formentlig også med sin regering — måske dog noget mindre — men i hvert fald så tilfreds med sig selv, at han overhovedet ikke kan tænke sig eller forestille sig, at der skulle blive brug for foranstaltninger, fordi de gode tider bliver dårligere. Det er da kun godt, at statsministeren kan fylde hele folket med denne optimisme. Så må vi andre håbe, den holder stik. Nogle af os kan måske have deres tvivl.

Baunsgaard: Jeg skal på dette tidspunkt indskrænke mig til nogle få bemærkninger om de ting, der er sagt til det radikale venstre eller til mig personligt.

Det ærede medlem hr. Poul Møller var i sit første indlæg så venlig at karakterisere det radikale venstre som Danmarks syge parti. Når man har fulgt det ærede medlem hr. Poul Møller, har man af og til fået en fornemmelse af, at han tilbød sig som medhjælper i en hospitalsgering, og det har man altid været rørt over. Der er bare det kedelige ved det, at i det konservative hospital er det ærede medlem jo ikke overlæge, og den, der er overlæge, har gang på gang udtalt, at hans fornemste opgave var at udrydde det radikale venstre. Jeg håber derfor, at det ærede medlem forstår, at det ikke ligefrem har været fristende for patienten.

Det ærede medlem hr. Morten Lange henviste til de bemærkninger, han gjorde under åbningsdebatten, hvor han gav udtryk for, at han ikke kunne tage medansvar for alt, hvad det ærede medlem hr. Aksel Larsen havde sagt tidligere, men nu ville det ærede medlem tage medansvaret for alt det, det ærede medlem hr. Aksel Larsen ville sige fremtidig. Så vidt jeg har forstået, hvis jeg ellers er rigtigt orienteret, var det ærede medlem hr. Morten Lange også medlem af det kommunistiske parti, og

det er altså ikke alene det ærede medlem hr. Aksel Larsen, han har taget afstand fra, men også sin egen fortid, og det kan man af mange grunde godt forstå. Men når det ærede medlem siger, at han er glad for, at han ikke er bundet til et fornufttægteskab med det radikale venstre, sådan som socialdemokratiet er det, ja, så vil jeg da gerne nævne, at pigen, der ustandselig siger nej, uden at nogen har spurgt hende, ender som regel med at blive en syrlig gammeljomfru.

Det ærede medlem hr. Per Federspiel sagde, at med hensyn til markedsdannelserne er der ingen anden vej i dag end den, at vi sammen med England går ind i de seks, og så tilføjede det ærede medlem: det er den linje, venstre hele tiden har fulgt. Nej, det er netop den linje, venstre ikke har fulgt, fordi venstre også talte for tilslutning til de seks på det tidspunkt, da England ikke var med, uden hensyn til de handelsmæssige og formentlig også politiske konsekvenser, det da ville få. Dernæst siger det ærede medlem til mig, at jeg må indstille mig på, at hvis vi går ind i fællesmarkedet, så må vi affinde os med alle de politiske konsekvenser, en indtræden i fællesmarkedet medfører. Ja, netop, og derfor skal vi alle gøre os konsekvenserne klart, og så kan venstre ikke fortsætte med at orientere landbruget, som man gør det, uden at gøre opmærksom på alle konsekvenserne. Jeg kunne tænke mig, at en og anden landmand, der har ladet sig forlede til at stemme på venstre, måske var interesseret i at få en noget fyldigere orientering om de eventuelle konsekvenser af den fri adgang, der er til at købe fast ejendom i alle lande inden for de seks. Det kunne godt være, det gav anledning til eftertanke hos en og anden inden for venstre. Jeg tror altså, vi skal gøre os alle disse konsekvenser klart; men som jeg sagde i mit første indlæg, anser jeg det for lige så nødvendigt, at man på forhånd gør opmærksom på, hvilke motiver der ikke kan tillægges os, hvis vi går ind i de seks. Jeg